

MINDAUGAS STROCKIS

Vilniaus universitetas

Lotyniški Lietuvos įmonių pavadinimai, 2013–2019

Nuo 2013 m. gegužės 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d. registruojant įmonės pavadinimą, buvo privaloma Valstybinės lietuvių kalbos komisijos (VLKK) konsultacija; to reikalavo Juridinių asmenų registro nuostatai.¹ Faktiškai tai buvo kalbos taisyklinumo patikrinimas, nes, gavęs neigiamą VLKK išvadą, Registrų centras pavadinimą atmesdavo. Įmonių pavadinimai galėjo būti ne tik lietuvių, bet ir lotynų ar senąja graikų kalbomis. Tai visiškai suprantama, nes, jei būtų buvę neregistruojami lotyniški pavadinimai, keistoje padėtyje būtų atsidūrusios kai kurios katalikiškos organizacijos, norinčios pasivadinti lotyniškai, pavyzdžiui „Caritas“; be to, kadangi lotynų kalboje yra daug skolinių iš senosios graikų kalbos, lotyniškomis raidėmis perrašyto graikiško žodžio kai kada neįmanoma atskirti nuo lotyniško; taigi pavadinimai galėjo būti kuriami ir senąja graikų kalba. VLKK ekspertas, tikrinęs šiuos pavadinimus, buvo šio straipsnio autorius.

Kol galiojo ši tvarka, naujas lotyniškas pavadinimas Lietuvoje būdavo sukuriamas vidutiniškai kas dvi savaites. Dabar, kai tai nebeprivaloma, savanoriškos konsultacijos į VLKK kreipiamasi tik retkarčiais. Taigi šį lotyniškų pavadinimų tikrinimo laikotarpį galima laikyti pasibaigusia era ir padaryti tam tikrus apibendrinimus. Norėtūsi tikėtis, kad ši patirtis paaiškins, kaip viskas vyko ir kokia prasmė buvo tai daryti.

Būtų neteisinga manyti, kad lotynų kalbos mūsų laikais niekas nebemoka ir lotyniško pavadinimo niekas neįvertins. Nors ir ne tiek daug, kiek ankstesniais amžiais, vis dėlto ją studijuojančių ir išmokstančių yra, ir jiems netaisyklingas žodžių junginys atrodys toks pat netikęs, kartais ir juokingas, kaip ir bet kuria kita kalba. Per visus tuos metus išryškėjo tam tikros lotyniškų pavadinimų tendencijos ir problemos, kurių apžvalga galbūt duos naudos ir naujų pavadinimų kūrėjams.

Pirmoji iš karto pasirodžiusi problema buvo netobula biurokratinė procedūra. Visi pavadinimai, ir lotyniški, ir lietuviški, būdavo pateikiami tam tikra elektronine forma, kurioje nebuvo langelio įrašyti pastaboms. Dėl to, gavus nesuprantamą pavadinimą, jo kūrėjo ketinimą tekdavo bandyti atspėti. Jei toje formoje būtų buvęs bent mažytis langelis norimam pavadinimo vertimui įrašyti, daugybe atvejų būtų buvę visai nesunku pasiūlyti pataisymus; deja, to nebuvo. Visi, kas yra dirbę su biurokratinėmis procedūromis, yra tai patyrę: regis, toks nesudėtingas dalykas procedūrą šiek tiek patobulinti, o praktikoje tai pasirodo visiškai neįmanoma. Vis dėlto kai kurie įmonių steigėjai savo iniciatyva kreipdavosi į VLKK ir tardavosi; tais atvejais jiems pasiūlydavome, kaip taisyti pavadinimą.

¹ Vyriausybės 2012 m. gruodžio 5 d. nutarimas Nr. 1452.

Visus per tą laiką pateiktus pavadinimus būtų galima suskirstyti į kelias grupes. Viena greitai išryškėjusi pavadinimų grupė buvo visai neblogi ir suprantami, tik su nedidelėmis gramatikos klaidomis. Ją pailiustruos keli pavyzdžiai:

„**Ius vivum**“. Pagal steigėjo norą tai turėjo reikšti „Tegyvuoja teisė“, bet lotyniškai pažodžiui pasakyta „gyva teisė“. „Tegyvuoja teisė“ būtų *vivat ius*.

„**Cordis Tibi**“. Pažodžiui čia pasakyta „Širdies Tau“. Jei norėta reikšmės „Širdis (arba širdį) Tau“, būtų *Cor Tibi*. Jei norėta „Tavo širdis“, tai būtų *Cor tuum*.

„**Sanus dentis**“. Akivaizdu, kad čia norėta pasakyti „Sveiki dantys“ arba „Sveikas dantis“, bet pažodžiui išėjo „Sveikas danties“. „Sveiki dantys“ būtų *Sani dentes* arba *Dentes sani*, o „Sveikas dantis“ būtų *Sanus dens* arba *Dens sanus*.

„**Omnio possum**“. Pirmas žodis yra beprasmis, bet akivaizdu, kad čia norėta pasakyti „Viską galiu“. Tai būtų *Omnia possum*.

„**Salve mundi**“. Tikriausiai norėta pasakyti „Sveikas, pasauli“ (kaip angliškai „Hello world“), bet lotyniškai išėjo „Sveikas, pasaulio“ arba „Sveikas, pasauliai“. Jei norėta pasakyti „Sveikas, pasauli“, tada *Salve, munde*; jei „Sveiki, pasauliai“, tada *Salvete, mundi*.

Kita grupė buvo tiesiog nesuprantami pavadinimai. Keletas pavyzdžių:

„**Barba resonare**“. Pažodžiui tai reikštų „Barzda, aidėti“ arba „Barzda, būk aidima“, tik sunkoka pasakyti, ką tai galėtų reikšti. Jei iš tiesų norėta pasakyti „Barzda, aidėk“, tai būtų *Barba, resona*, nors nelengva patikėti, kad kas nors tokio pavadinimo būtų norėjęs. „Barzdos aidas“ būtų *Echo barbae*, „aidinti barzda“ būtų *barba resonans* ir t. t. Jei vis dėlto norėta pasakyti „Skutame barzdas“, tai būtų *Barbas radimus*.

„**Navem morsus**“. Pažodžiui tai reiškia „laivą įkastas“ arba „laivą įkandimas“. *Navis morsus* būtų „laivo įkandimas“, bet ir tai sunku pavadinti prasmingu posakiu, nebent jei įsivaizduotume, kad atplaukė gigantiška jūrų pabaisa ir nukando gabalą laivo.

„**Lumus educaris**“. Žodis *lumus* nereiškia nieko; *educaris* reiškia „esi auklėjamas“. Jei norėta pasakyti „išsilavinimo šviesa“, tai būtų *Lumen educationis*. Jei „auklėtojo pasturgalis“, tada *Lumbus educatoris*.

„**Inter sellas**“. Tai reiškia „tarp kėdžių“. Jei steigėjai to ir norėjo, tebūnie; vis dėlto liko abejonė, ar čia nenorėta pasakyti „tarp žvaigždžių“; tai būtų *Inter stellas*.

„**Vix tua**“. Tai pažodžiui reikštų „vargiai tavo“ (su moteriškosios giminės forma). Taip galbūt galėjo atsakyti romėnų mergina atstumiamam įsimylėjėliui į klausimą „Ar būsi mano?“ Forma *tua* galėtų būti ir niekatrosios giminės daugiskaita; tada kiltų mintis apie mandagią pastabą romėnui, kur nors romėniškoje pirtyje per klaidą bandančiam paimti ne savo daiktus. „Tik jums“ lotyniškai būtų *solum vobis*; „tik tau“ būtų *solum tibi* (galimi ir kiti variantai).

„**Trio ventis nova**“. Pažodžiui tai reiškia „Darbinis jautis vėjams nauja“. Atrodo, kad pavadinimo kūrėjai norėjo pasakyti ką nors panašaus į *trio* „*Nauji vėjai*“. Lotyniškai galima pasakyti „trejybė“ arba „trejetas“, bet tai neturės reikšmės „ansamblis iš

trijų muzikantų“. Taigi, jei pavadinimas būtų rašomas *trio* „*Venti novi*“, tarp kabučių esanti dalis būtų lotyniška ir reikštų „nauji vėjai“.

„**Amare infinitus**“. Pažodžiui tai reikštų „mylėti, nebaigtas“ arba „karčiai nebaigtas“, bet kažin ar toks ir buvo steigėjų sumanymas. „Mylėti begalybę“ ar „Mylėti tai, kas neturi pabaigos“ būtų *Amare infinitum* ar *Amare infinita*; „Begalinė meilė“ būtų *Amor infinitus*.

Tam tikras sunkumas, kuris iškyla kuriant lotyniškus pavadinimus, yra mėginimas perteikti šiuolaikinį posakį senovine kalba; tai būtų trečioji išryškėjusi grupė. Viskas paaiškės pagalvojus taip: pavyzdžiui, kaip pasakyti „Ortodontijos laboratorija“ Konstantino Sirvydo laikų lietuvių kalba? Pasinaudoję Sirvydo *Dictionarium trium linguarum* esančiais žodžiais, gautume ką nors panašaus į „darbyvietė dantų tiesių“. Arba, pavyzdžiui, kaip pasakyti „efektyvi personalo vadyba“? Sirvydo lietuvių kalba išeitų maždaug „padarus valdžiojimas darbininkų“. Jei sudarytume atitinkamą junginį lotyniškai, *efficax ordinatio apparitionis* ar pan., rezultatas kels minčių apie tinginių tarnų atkaklų varymą prie darbo. Kaip lotyniškai pasakyti ką nors panašaus į „tarptautinis personalas“? Sąvokos „tarptautinis“ ar „užsieninis“ romėnams paprastai nereiškę „iš tų šalių, į kurias lygiuojamės“ ar pan., o labiau „svetimas“ ar net „barbariškas“. Taigi, jei prireiktų lotyniškai pasakyti „tarptautinė personalo kompanija“, tai tinkamai nepavyktų, o parinkus artimiausius pagal prasmę žodžius, romėnui turbūt kiltų mintis apie įtartinę gaują svetimšalių vergų.

Tiesa, mūsų laikais egzistuoja gyvosios lotynų kalbos draugijos, kurių nariai tarpusavyje kalbasi lotyniškai ir sukuria žodžius šiuolaikinėms sąvokoms. Gerai parinkus žodžius, lotyniškai galima daug ir gražiai pasakyti apie šiuolaikinius dalykus, bet vis dėlto ne viską įmanoma pasakyti taip, kad tiktų rimtos įmonės pavadinimui. Keletas vertinti pateiktų pavadinimų tai pailiuosiu.

„**Creativus fabrica**“. Pažodžiui tai reikštų „kūrybinis kalvė“; beveik akivaizdu, kad norėta pasakyti „kūrybinė dirbtuvė“. Suderinus gramatinės gimines, būtų *Creativa fabrica*; gal dar geriau būtų *Officina creativa* (tiesa, žodis *creativus* nėra klasikinės lotynų kalbos žodis; jis retkarčiais pasirodydavo Viduramžių lotyniškuose raštuose, ypač kalbant apie Dievo kūrimo galias, o labiausiai paplito jo vėdiniai naujosios kalbose). Nors posakį *Officina creativa* daugelis mintyse išsiverstų „kūrybinė dirbtuvė“, bet pačioje lotynų kalboje tai tiesiog reikštų „[amatininko] dirbtuvė, kurioje kas nors kuriama“.

„**Aesthetica dentum**“. Akivaizdu, kad norėta pasakyti „dantų estetika“. Ištaisius smulkų gramatinį apsirikimą, antrasis žodis turėtų būti *dentium* (forma *dentum* buvo tik vieną kartą paminėta Marko Terencijaus Varono veikalų „Apie lotynų kalbą“ VIII knygos 68 skyriuje, bet kiti lotynų autoriai vartojo tik *dentium*, taigi tik tokia forma laikoma taisyklinga). Vis dėlto graikiškos kilmės žodis „estetika“ dabartine réikšme paplito tik XVIII a.; lotynų kalboje jo nebuvo. Pradinė graikiško žodžio αἰσθητικὸς réikšmė buvo „juntamas, įmanomas pajusti“ (tai atsispindi, pavyzdžiui, dabartiniame tos pačios šaknies žodyje *anestezija*). Ką pamanytų senovės romėnas,

matydamas iškabą „Aesthetica dentium“? Tikriausiai atpažintų graikišką žodį ir pagalvotų apie dantų jautrumą.

„**Samuraei eventus**“. Pasak steigėjo, tai turėjo reikšti „Samurajaus pramogos“. Žinoma, žodžio *samuraeus* lotynų kalboje paliudyto nėra, bet gerai pagalvojus atrodo, kad, jei romėnai apie samurajus būtų žinoję, tą žodį taip ir būtų užrašę; tik *eventus* nereiškia „pramogos“. Anglų kalboje žodis *event* „įvykis“ dažnai reiškia ir kokį nors pramoginį įvykį (koncertą, priėmimą, puotą ir pan.), bet angliško žodžio lotyniškas prototipas *eventus* dažniau reiškia „galas, pabaiga, išėjimas“, tad pamačius tokį pavadinimą kyla mintis apie charakterį.

„**Scientia limbus**“. Tai reiškia „žinojimas pakraštys“. Beje, *limbus* katalikybės terminologijoje dar gali reikšti tokią ano pasaulio vietą, kuri nėra nei rojus, nei pragaras ir kurią popiežius Benediktas XVI paskelbė nepatikrinta teologine hipoteze (lietuviškai ta vieta vadinosi *atklanės LKŽe*²). Jei pavadinimas turėjo reikšti „žinojimo kraštutimumas, riba“, tai galėtų būti *extremitas scientiae*; jei „žinojimo aštrumas“ ar pan., tai galėtų būti *acumen scientiae* ir kt.

Ketvirtoji išryškėjusi grupė buvo mėginimas kitų kalbų žodžius pateikti kaip lotyniškus. Kaip žinoma, šiuo metu Lietuvoje egzistuoja noras pavadinti įmones angliškais (ar pseudoangliškais) pavadinimais. Anglų kalboje yra daug skolinių iš lotynų kalbos, kurie parašyti beveik sutampa su lotyniškais prototipais. Taigi, kaip galima nuspėti, kartais buvo siūlomi įmonių pavadinimai, kuriuose angliški (kartais ir itališki) žodžiai buvo pateikiami kaip lotyniški. Retkarčiais gali nutikti taip, kad iš lotyniškos kilmės anglišku žodžių sudarytas pavadinimas raidė raidėn sutaps su tikru lotynišku posakiu (galima sakyti, kad tókiu atveju pavadinimo kūrėjas ištraukia laimingą loterijos bilietą), bet per visus tuos metus toks atvejis buvo tik vienas: „**Superior idea**“ („aukštesnė idėja“). Paprastai prasmingi lotyniški posakiai iš lotyniškos kilmės anglišku žodžių nesusidėsto. Keli pavyzdžiai:

„**Promo versus**“. Abu žodžiai yra lotynų kalbos žodynuose ir, kaip galima įsitikinti, abu turi homonimų; dėl to čia galėtų susidaryti įvairių reikšmių: nuo „išimu eilutes“ iki „sandėliui iššluotas“. Galima spėti, kad pavadinimo kūrėjai čia turėjo galvoje anglišką žodį *promo*. Tai yra XX a. anglų kalboje atsiradęs sutrumpinimas iš žodžio *promotion* (savo ruožtu kilusio iš lotyniško *promotio* „paaukštinimas, iškėlimas“), reiškiantis kokį nors reklamavimą (pavyzdžiui, *promo girls* yra samdytos merginos, kurios slankioja parodose, dalindamos lankstinukus ar pan.). Sakydami *versus*, kūrėjai galbūt turėjo galvoje tiesiog įdomiai skambantį žodį, kuris yra lotyniškas (iš tiesų, kaip minėta, keli homonimai), bet turi reikšmę ir anglų kalboje („prieš“, „lyginant su“; tai yra viena iš lotyniško prielinksnio „link“ reikšmių, išryškėjusi Viduramžių lotynų kalboje). Jeigu vis dėlto čia norėta reikšmės „link viešinimo (iškėlimo, atskleidimo ir pan.)“, tada galėtų būti *Ad promovendum*.

² Žr. <https://ekalba.lt/lietuviu-kalbos-zodynas/>

„**Ars promo**“. Labai panašus daugiareikšmio lotyniško žodžio *promo* pavartojimas kaip ir ankstesniu atveju, siekiant pateikti anglišką žodį kaip lotynišką. Pažodžiui toks pavadinimas galėtų reikšti „menas išimu“, „menas sandėlininkui“ ir kt. Jei vis dėlto norėta prasmingo posakio, tai „Viešinimo (iškėlimo, atskleidimo ir pan.) menas“ būtų *Ars promovendi*.

Šioje grupėje išryškėjo nemažas pogrupis pavadinimų su žodžiu *pro*. Anglų kalboje žodis *pro* (šnekamosios kalbos sutrumpinimas iš *professional*, atsiradęs XIX a.) dabar dažnai vartojamas kompiuterių programų pavadinimuose ir kitur, taigi jį dažnai buvo norima įdėti į įmonių pavadinimus (beje, pats žodis *professional* yra kilęs iš lotyniškų šaknų, bet susidaręs tik naujųjų laikų kalbose). Radę lotynų kalbos žodynuose prielinksni *pro* „priešais; dėl, už; vietoj“ ar jaustuką *pro* „ak!“, steigėjai įdėdavo jį į savo pavadinimus, tikėdamiesi, kad pavadinimas dėl to bus pripažintas kaip lotyniškas. Keletas pavyzdžių:

„**Pro digitum**“. Pažodžiui tai reikštų „dėl pirštą“ (su netinkamu linksniu). Jei *pro* laikysime jaustuku, tada tai būtų skausmo šūksnis, maždaug „ak, pirštas!“. Pamačius tokį pavadinimą, kyla mintis apie durimis privertą pirštą, nors galima įtarti, kad čia norėta pasakyti ką nors apie profesionalumą ir skaitmenines technologijas.

„**Pro infra**“. Pažodžiui „dėl žemai“. Galbūt norėta pasakyti ką nors apie profesionalią infrastruktūrą.

„**Master pro consult**“. Labai panašu, kad čia kalbama apie konsultavimo meistrus, bet šis posakis yra tiek pat lotyniškas, kiek „Meistr dėl konsult“ būtų lietuviškas. Angliškų jį irgi sunkoka laikyti.

„**Magister pro**“. Galbūt norėta pasakyti „profesionalus mokytojas“, bet pažodžiui išėjo „mokytojas dėl“. Jei vis dėlto norėta pasakyti „už mokytojus“, tada būtų *pro magistris*.

„**Pro analysis**“. Tikriausiai norėta pasakyti ką nors apie profesionalią analizę, bet lotyniškai tai reiškia „dėl analizė“ (nesuderinti linksniai) arba „ak, analizė!“

Vis dėlto buvo ir gražių pavadinimų, kuriuose prielinksnis *pro* būdavo pavartojamas taisyklingai, kaip tikras lotyniškas prielinksnis. Pora pavyzdžių:

„**Pro bono musica**“. Tai reiškia „už gerą muziką“; formaliai taisyklingas pavadinimas, nors lieka įtarimas, kad gal čia norėta pasakyti „Už gerą muziką“; tai būtų *Pro bona musica*.

„**Pro certo**“. Tai yra visiškai taisyklinga frazė, vartota senovės romėnų autorių, kuri reiškia „iš tikrųjų“, „kaip tikrą dalyką“. Net jei jos paskirtis buvo sugestijuoti reikšmę „tikri profesionalai“, lotynų kalbos požiūriu jai priekiaštų nebūtų.

Kartą buvo pateiktas pavadinimas „**Capo dei capi**“. Visiškai akivaizdu, kad tai yra itališki žodžiai, reiškiantys mafijos boso titulą, bet jis buvo pateiktas teigiant, kad yra lotyniškas. Ką jame matome, jei žiūrime į jį kaip į lotynišką? Matome žodžius „kastruotas gaidys dievai pagautam būti“ (žinoma, atsitiktinis sutapimas).

Paskutinė ir labiausiai džiuginanti grupė buvo visai nepriekaištingi pavadinimai. Kai kurie pavyzdžiai:

„**Viribus unitis**“. „Bendromis jėgomis“. Įprastas posakis, vartotas ir Cicerono.

„**Nocte silenti**“. Tai reiškia „tylią naktį“; tai galėtų būti citata iš Ovidijaus „Metamorfozių“ IV giesmės 84 eilutės (arba ir kitų autorių).

„**Perdurabo**“. Tai reiškia „išversiu“.

„**Fortes fide**“. „Stiprūs pasitikėjimu (patikimumu, ištikimybe)“.

„**Domus laudis**“. „Šlovės namai“. Gal kiek nekuklu, bet visiškai taisyklinga.

„**Ars bene vivendi**“. „Menas gerai gyventi“. Jokių priekaištų.

„**Aetos Dios**“. Taisyklingas senosios graikų kalbos posakis (ἄετὸς Διός) lotyniško-mis raidėmis, reiškiantis „Dzeuso erelis“.

„**Cura Te Ipsum**“. „Išgydyk save patį“. Citata iš lotyniškos Biblijos (Vulgatos), Lk 4,23.

„**Mores boni**“. „Geri papročiai“.

„**Mutatis mutandis**“. „Pakeitus tai, kas pakeistina“. Gerai žinomas posakis.

Taip pat verta paminėti porą pavadinimų, kurie nebuvo pateikti tikrinti, bet kuriuos yra tekę Vilniuje matyti. Kartą buvo paskelbtas renginys pavadinimu „**Initium Vilmensis**“. Pasak paaiškinimo, tai turėjo reikšti „Vilniaus pradžia“. Šis pavadinimas neblogai iliustruoja pavojus, kurie tyko mėginant sudėstyti posakį lotynų kalba, prieš tai jos nestudijavus. Atrodo, viskas turėtų būti labai paprasta: jeigu „Vilniaus universitetas“ yra *Universitas Vilmensis*, o „pradžia“ yra *initium*, argi „Vilniaus pradžia“ nebus „Initium Vilmensis“? Deja, ne. „Vilmensis“ čia yra derinamasis pažymynys; paprasčiau tariant, *Universitas Vilmensis* pažodžiui reiškia tarsi „vilnietiškas universitetas“, nes taip įprasta lotynų kalboje. Kadangi žodžio *initium* giminė yra kitokia nei žodžio *universitas*, turi keistis ir būdvardžio giminė. Taigi „vilnietiška pradžia“ būtų *Initium Vilmense*.

Kartą yra tekę matyti odontologijos kliniką „**Dentilegus**“. Pats žodis reiškia „dantų rinkėjas“; jis buvo sukurtas romėnų komedijų autoriaus Plauto ir pavartotas tik vieną kartą jo komedijos „Belaisviai“ 798 eilutėje, kur veikėjas grasina tuos, kas jam trukdys, „paversti dantų rinkėjais“, t. y. išmušti jiems dantis.³ Atrodo, šio pavadinimo kūrėjai turėjo ir išsilavinimo, ir savitą humoro jausmą, nors pacientui tikriausiai norėtųsi, kad dauguma dantų liktų burnoje.

Kartą rimtoje mokslinėje monografijoje yra tekę skaityti, kad cituojamas šaltinis *inter allia* teigia tam tikrus dalykus. Žinoma, čia norėta lotyniškai pasakyti „tarp kitų dalykų“ ir nutiko tik paprasta rašybos klaida: žodis *alia* turėjo būti su *v*iena *l*. Vis dėlto *inter allia* su dviem *-ll-* yra prasmingi lotyniški žodžiai, kurie reiškia „tarp česnakų“. Kokiam nors česnakų ūkiui tai būtų šaunus pavadinimas. Taigi, nors gražų ir taisyklingą lotynišką posakį tikrai malonu matyti, bet kartais galbūt verta pagalvoti, kad

³ Ši komedija yra išversta į lietuvių kalbą: Plautas. *Belaisviai*. Iš lotynų kalbos vertė Jonas Dumčius. *Literatūra* 47(3), 2007, 108–150 arba <https://www.zurnalai.vu.lt/literatura/article/view/7967/5838>

galima gražiai pasakyti ir lietuviškai. Tarp įprastinių iškabų kitomis kalbomis Vilniaus gatvėse tai netgi galėtų atrodyti originaliai ir gaiviai. Be to, taip bus tikrai išvengta minėtos česnakų lysvės.

Ką vis dėlto daryti, jei nusprendėte savo įmonę pavadinti lotyniškai? Minėtas taisyklų reikalavimas dabar panaikintas, tad tikriausiai bus užregistruota praktiškai bet kas, bet jeigu pageidaujate pavadinti įmonę tikra lotynų kalba, galima veikti taip. Jei jūsų pavadinimui tereikia vieno žodžio, jį galima rasti žodynuose (vertimo programomis bent kol kas geriau nepasikliauti). Lotynišką žodį pagal jo lietuvišką reikšmę galima rasti internete Lotynų–lietuvių kalbų tezaure⁴. Radus patinkantį žodį, verta atidžiai perskaityti visą jo aprašymą, kad įsitikintumėte, ar jis neturi nepageidaujamų reikšmės atspalvių. Surasto žodžio aprašymą taip pat verta perskaityti ir anglų ar kitomis kalbomis iš *logeion.uchicago.edu*. Jei reikia pavadinimo iš kelių žodžių (pavyzdžiui, „Tobulybės spindesys“, „Šviesos kariai“ ar pan.), jiems reikės suderinti galūnes. Kaip rodo minėtas *Initium Vilnense* pavyzdys, be lotynų kalbos studijų tai gali nepavykti, tad geriausia būtų paklausti lotynų kalbą studijavusio darbuotojo. Sukūrus pavadinimo projektą, verta jį parodyti VLKK konsultantams (Registrų centras skelbia jų telefono numerį), kurie pavadinimą mielai patikrins. Nors, kaip minėta, pagal dabar galiojančią tvarką tai nebeprivaloma, galbūt šia apžvalga pavyko parodyti, kad visai verta tai padaryti.

⁴ Žr. www.thesaurus.flf.vu.lt